

Аналіз інвестиційної привабливості узагальнює процес накопичення, трансформації і використання аналітичної інформації про інвестиції і має за мету: оцінити поточний і перспективний стан процесу інвестування у стартап-проект; визначити можливі і доцільні темпи розвитку стартап-проекту; оцінити та спрогнозувати фінансовий стан проекту після інвестування. Задачами аналізу інвестиційної привабливості стартап-проекту є: обґрунтування розміру загальної величини короткострокових (поточних) і довгострокових інвестицій; обґрунтування розміру основного і оборотного капіталу у результаті прийняття власника капіталу рішення про інвестування у короткострокові і довгострокові інвестиції; оцінка ефективності використання короткострокових та довгострокових інвестицій; обґрунтування і кількісне вимірювання факторів, що впливають на ефективність використання інвестицій [4]. Цікавим є те, що попри відмінність цих проблем, вони можуть бути вирішені за допомогою ретельної оцінки та розробки бізнес – моделі стартапу та проведенні його краш-тестів.

Література:

1. Бланк С., Дорф Б. Стартап. Настольная книга основателя. Москва : Альпина Паблишер, 2014. 614 с.
2. Дрейпер У. Стартапы : профессиональные игры Кремниевой долины. Москва: Эксмо, 2012. 378 с.
3. Кузьмін О.Є., Подольчак Н.Ю., Матвіїшин В.Є. Управління та зниження рівня ризиків енергозабезпечення підприємств: монографія. Нац. ун-т «Львів. політехніка». Львів: Міські інформаційні системи, 2011. 235 с.
4. Нікітіна А. В., Павленко Е. А., Захарова А. О. Розвиток стартапінгу в Україні на основі залучення іноземних інвестицій. *Економічний простір*. 2019. № 149. С. 41-44.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ПАСАЖИРСЬКОГО АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

Дебора Нгбоді Аджа Агнес
Науковий керівник: Дмитрієва О.І., д.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Сучасні умови діяльності підприємств пасажирського транспорту пов'язані з проблемою якості: необхідністю виконання вимог споживачів, досягнення певного її рівня. Рішення цієї проблеми досягається управлінням.

Для цілеспрямованого впливу на якість пасажирських перевезень необхідна системи управління. Система управління якістю на підприємствах автомобільного транспорту представляє собою сукупність функцій, сформованих у підсистеми та за рівнями ієрархії надана у вигляді взаємозв'язку двох циклів – розширеного й елементарного [1].

Перш, ніж впроваджувати систему управління якістю, необхідно визначити, чи готове підприємство до нововведень. Відсутність такої оцінки є однією з основних причин низької ефективності функціонування систем управління якістю.

Зазвичай на практиці приступають до впровадження систем управління якістю в тому випадку, якщо матеріальні ресурси підприємства дозволяють зробити необхідні капітальні вкладення. В інших аспектах діяльності рішення приймається на рівні здорового глузду. В літературі це питання розроблено недостатньо і зводиться, в основному, до оцінки якості реалізації проектних рішень. Проте, все дослідники відзначають, що перед впровадженням на підприємстві необхідно провести ряд підготовчих робіт, пов'язаних з навчанням персоналу, оцінкою фінансового стану, розробкою документації, тому представляється необхідним виділити перелік таких робіт.

Підготовка підприємства до впровадження системи управління якістю починається з формування на підприємстві нових виробничих відносин, нової культури обслуговування. Першим кроком в цьому напрямку є навчання персоналу управління якістю. Досвід впровадження систем управління якістю на передових підприємствах показує, що навчання персоналу є тим спонукальним стимулом, який допомагає подолати опір нововведенням і зацікавити службовців. Основним принципом роботи підприємств в сучасних умовах є клієнтоорієнтованість.

Наступним етапом підготовки підприємства є розробка нових форм організації праці. Основною метою введення нових форм організації праці є залучення всіх службовців в процес управління якістю. Крім того, методи групової роботи дозволяють отримати синергетичний ефект – додаткову інтелектуальну енергію за рахунок взаємозбагачення учасників знаннями один від одного.

Наступним етапом підготовки підприємства до впровадження системи управління якістю є здійснення зворотного зв'язку між працівниками і керівництвом. Як показує аналіз діяльності підприємств, де впроваджено систему управління якістю, однією з основних проблем є небажання працівника висловити свою думку і небажання керівництва цю думку вислухати.

На наступному етапі оцінки готовності підприємства до впровадження системи управління якістю необхідно оцінити фінансовий стан підприємства. При цьому необхідно оцінити не тільки можливість майбутніх капітальних вкладень, а й рівень майбутніх та існуючих постійних і змінних витрат. Така оцінка проводиться по вже описаним методикам і виконується працівниками підприємства із залученням фахівців з управління якістю. Якщо фінансовий стан підприємства дозволяє здійснити майбутні капітальні та інші витрати, то можна приступити до розробки системи документування управління якістю.

Після закінчення виконання вищезазначених робіт можна приступати до чисельної оцінки готовності підприємства. Іншими словами, можливість реалізації на підприємстві системи управління якістю характеризується, з одного боку, реальною можливістю досягнення оптимального рівня якості при

запланованих значних техніко-економічних показників, а з іншого - об'єктивною можливістю реалізації цих показників підприємством з конкретним ресурсним забезпеченням.

Таким чином, визначено основні види робіт щодо оцінки готовності підприємства до впровадження системи управління якістю.

Література:

1. Дмитрієва (Стогул) О. І., Криворучко О. М. Управління якістю обслуговування пасажирів на автобусних станціях: монографія. Харків: ХНАДУ, 2012. 195 с.

2. Бочарова Н. А. Визначення ефективності функціонування підприємства з позиції різних зацікавлених груп. *Економіка транспортного комплексу: збірник наукових праць*. Харків: ХНАДУ. 2011. Вип. 18. С. 133–143.

3. Криворучко О. М. Оцінка якості взаємовідносин підприємства і споживачів продукції (послуг). *Економіка транспортного комплексу: збірник наукових праць*. Харків: ХНАДУ. 2009. Вип. 14. С. 84–92.

4. Момот А. И. Экономический механизм управления качеством. Донецк: Норд-Пресс, 2005. 353 с.

ПРИНЦИПИ ПОБУДОВИ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Демиденко А.С.

Науковий керівник: Токар І.І., асистент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Актуальною проблемою сучасної вітчизняної теорії й практики є управління конкурентоспроможністю підприємства. Необхідність питань управління рівнем конкурентоспроможності визначається наступним [1]:

1) низька конкурентоспроможність вітчизняних підприємств, яка може призводити до банкрутства. Рівень конкурентоспроможності повинен стати одним із нових критеріїв оцінки неспроможності вітчизняних підприємств. Показники конкурентоспроможності підприємства повинні стати барометром передкризового стану підприємства;

2) слабкий рівень розробки бізнес-планів підприємств із приділенням незначної уваги аналізу і кількісної оцінки конкурентоспроможності продукції та самого підприємства;

3) ігнорування процесу управління конкурентоспроможністю продукції, що випускається, який повинен відбуватися з позиції привабливості для споживача;

4) недоврахування питань оцінки конкурентоспроможності інвестиційного продукту, а також питання оцінки конкурентного потенціалу підприємства, що впроваджує даний проект. Рівень ризику реалізації інвестиційного проекту значною мірою залежить від конкурентоспроможності